

Överklagande ingett den 23 december 2014 av Bharat Heavy Electricals Ltd av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 21 oktober 2014 i mål T-374/14, Bharat Heavy Electricals Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-602/14 P)

(2015/C 311/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bharat Heavy Electricals Ltd (ombud: A. Mc Donagh, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 4 juni 2015 har domstolen (sjätte avdelningen) ogillat överklagandet och förpliktat Bharat Heavy Electricals Ltd att bära sina egna rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 28 januari 2015 av Kontoret för harmonisering av den inre marknaden (varumärken och mönster) av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 november 2014 i mål T-556/12, Kontoret för harmonisering av den inre marknaden (varumärken och mönster) mot Royalton Overseas Ltd

(Mål C-36/15 P)

(2015/C 311/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Kontoret för harmonisering av den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Övriga parter i målet: Royalton Overseas Ltd, S.C. Romarose Invest Srl

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 29 april 2015.

Överklagande ingett den 20 mars 2015 av Mohammad Makhlof av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 21 januari 2015 i mål T-509/11, Makhlof mot rådet

(Mål C-136/15 P)

(2015/C 311/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Mohammad Makhlof (ombud: advokaten G. Karouni)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

- slå fast att de beslut och förordningar som avses med detta överklagande är ogiltiga i den del de avser klaganden, och
- förplikta rådet att ersätta klagandens rättegångskostnader i samband med överklagandet och med förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar till stöd för överklagandet en enda grund avseende att tribunalen tillämpade bestämmelserna om rådets skyldighet felaktigt.

Klaganden gör närmare bestämt gällande att tribunalen grundade sig på en inkomplett och odetaljerad motivering från rådets sida som inte gav klaganden möjlighet att förstå de specifika och konkreta skälen för att lägga till honom på förteckningen. Klaganden kunde på grund av detta inte säkerställa ett adekvat försvar eftersom han inte visste vad han anklagades för med avseende på våld mot demonstranter, tillhandahållande av stöd till regimen eller vad gäller att ha dragit fördel av regimen.

Det är dessutom uppenbart att tribunalen förvrängde rådets motiveringsskyldighet när den försökte avhjälpa dess underlåtenhet genom att, felaktigt och för första gången i sin dom, hävda att klaganden "drar fördel av regimen politik".

Avsaknaden av en klar och tydlig uppgift i rådets motivering om det påstådda handlandet ledde på detta sätt till allvarlig skada för klagandens möjligheter att utöva sin rätt till försvar.

Överklagande ingett den 19 maj 2015 av Robert Aubineau m.fl. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 18 mars 2015 i mål T-195/11, T-458/11, T-448/12 och T-41/13, Cahier m. fl. mot rådet och kommissionen

(Mål C-227/15 P)

(2015/C 311/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Robert Aubineau m.fl. (ombud: advokaten Ch.-E. Gudin)

Övriga parter i målet: Rådet, kommissionen och Republiken Frankrike

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i den mån tribunalen nekar att nekar att erkänna förbudet mot producenter av hembränt att själva destillera det vin som producerats utöver de kvantiteter som normalt används till vinframställning, eftersom de kan ansöka om tillstånd härför, och därigenom klassas som destillatörer,
- upphäva tribunalens dom i den mån tribunalen nekar att erkänna den diskriminerande karaktären hos förordning (EG) nr 1623/2000 ⁽¹⁾ då den inte tillerkänner brännvinstillverkare samma rättigheter,
- upphäva tribunalens dom i den mån tribunalen nekar att erkänna unionsinstitutionernas felaktiga agerande och ansvar för att ha antagit en rättsakt som strider mot likabehandlingsprincipen, vilken framstår som en allmän unionsrättslig princip enligt domstolens praxis och enligt artikel 40 FEUF, då rättsakten ingår i den gemensamma organisationen av en marknad, vilket är fallet i förevarande mål, och